

Masurmannen – text från hemsidan

Innehåll	
Inledning	1
Försäljning av virke och föreläsningar	2
Masur	2
Cambiemasur	2
Knoppmasur	3
Flammighet	3
Vrilar	3
Masurbjörk	4
Masurbjörk	4
Arvet	5
Miljön	5
Utseendet	5
Veden	6
Användning	7
Utbredning	7
Odling och Skötsel	7
Hot	8
Min syn på några skogsbruksfrågor	9
Olika trädslag	9
Viltstammarna	10
Skogens olika värden	10
Länkar	11

Inledning

Detta dokument innehåller de texter och bilder som du hittar på min hemsida. Detta dokument kommer att uppdateras men inte lika ofta som hemsidan. Vill du använda något av materialet ber jag dig att kontakta mig först.

Jag har på min hemsida samlat kunskap om framför allt masurbjörk. Min ambition är att utveckla sidorna så att de blir en bra kunskapskälla och väg till vidare kontakt.

Mitt intresse för skog och slöjdvirke väcktes för många år sedan. Jag är idag jägmästare och brukar en skogsgård i Västergötland. Jag sågar och handlar med slöjdvirke.

Under mitt examensarbete "The Natural Distribution and Variation of Curly Birch in Sweden" fick jag möjlighet att lära mig mycket om masurbjörk. Jag har sedan fortsatt att studera och lära mig mera om masurbjörk och andra fascinerande trädslag.

Johan Emanuelsson, februari 2001

Skattegården Spethult

543 94 Tibro

Tfn 0504 24102

Tfn 070 3154110 Fax 0504 24009

joan@masurmannen.com

Bild: Johan Emanuelsson, Lars Davner, Skogenbild

Försäljning av virke och föreläsningar

Jag kan erbjuda föreläsningar om masur och om lövskogsskötsel. Jag har hittills föreläst på olika exkursioner och konferenser anordnade av SLU, Lövträinstitutet m.m. Jag har också en utställning för virke och virkesfenomen.

Jag säljer virke för slöjd och snickeri. Jag säljer genom postorder och direkt från lagret, med kontant betalning eller mot faktura. Jag har inriktat mig mot försäljning av framför allt masurbjörk, men jag har även sågat virke av: al, alm, ask, asp, björk, flambjörk, ek, hägg, körsbär, lind, lärk, lönn, rönn, sälg. Jag har också brakved, en, gullregn, syren, vrilar, samt knoppmasur av olika trädslag.

Masurbjörkens virke förekommer i en mängd olika kvalitéer och prisklasser. Jag säljer det mesta masurvirket sågade till plankor i 25, 35 och 50 mm tjocklek. Plankornas vikt ligger normalt mellan 1 och 15 kg. Mitt pris är 60 kr / kg för det allra finaste virket, ner till 5 kr / kg för det enklaste. Masurvirke för 5 kr / kg motsvarar ett pris på knappt 4000 kr / m³ (priser exkl. moms (25%)). Det är främst masurmönstrets täthet som avgör kvalitén.

Masur

Masur är ett uråldrigt ord med betydelsen livligt mönstrad. Masurvirken är alltså mönstrade på ett eller annat sätt, normalt med mörkare inslag än i den normala veden, och de uppvisar en kraftig flammighet. Årsringar, märkestrålar och en del andra mönster från t.ex. insekter och svampar brukar inte föras till begreppet masur, men dessa egenskaper kan ändå göra virket mycket dekorativt. Masurvirke bildas när trädet växer och kan antingen orsakas av en störning i cambiet (tillväxtzonen), så kallad cambiemasur, eller genom att en stor mängd knoppar bildas som sedan växer in i veden, så kallad knoppmasur.

Cambiemasur

Bland cambiemasur intar den störning som förekommer hos vårtbjörken en särställning. Den kallas allmänt för masurbjörk, är mycket dekorativ, kan odlas och är jämfört med annan masur lätt att förädla. Hos övriga trädslag är cambiemasur än ovanligare än hos Vårtbjörken, men kan antagligen förekomma hos de flesta arter även om karaktären på virkena blir olika.

Bild: Vrilar på björk, Foto Eva Arvidsson

Bild: Cambiemasur på björk, Lars Davner Skogen Bild

Knoppmasur

Knoppmasur har fått sitt namn från bildningssättet av masurmönstret, som uppkommer genom att en stor mängd knoppar bildas vilka sedan vallas in i virket. Knoppmasur bildas oftast vid stambasen och kallas därför ofta för rotmasur, men det förekommer relativt ofta masur i anhopningar spritt längs hela stammen. De invallade knopparna ser i tangentialsnittet ut som små ögon och eden kallas ibland ögonmasur. Vissa trädindivider har genom arvet lätt för att bilda knoppmasur, men miljöfaktorn är oftast viktigare. Knoppmasur förekommer hos de flesta trädslag och speciellt hos de trädslag som kan bilda vattskott och stubbskott. Klibbal, björk, sälg och alm får ofta knoppmasur liksom den amerikansk silverlönnen som då kallas för fågelögonlönn.

Bild nedan: Knoppmasur på björk.
Foto Björn Riise

Flammighet

Flammighet ger ”liv” åt virket och är ett sorts ljusspel mellan mörkare och ljusare partier som ändrar karaktär då virkesbiten vinklas. Det fungerar genom att vedens fibrer (celler) ser olika ut från olika håll. Då man ser vedfibrerna, som är formade som små cylindrar, från sidan, reflekterar de det mesta av ljuset och dom ser ljusa ut. Ser man fibrerna från kortsidan så tittar man ner i deras inre och de verkar mörka. För att man ska få en flammig effekt krävs det att fibrerna i veden har växt vågformigt. Runt kvistar och förgreningar får man alltid en viss flammighet och dessutom ofta på den konkava sidan av krökar, speciellt på rotben. Effekten av det flammiga virket framträder bäst om virket är fuktigt eller behandlat med någon olja. Med hjälp av betsnings kan man förstärka karaktären än mer. Flammigheten ger en del av karaktären till masurvirken, men flammighet kan också uppträda på egen hand hos i stort sagt alla trädslag. Vårbjörken får ofta en vackert flammig ved och kallas då för flammbjörk, men om veden är riktigt starkt och oregelbundet flammig så kallas den för ismasur. Lönn och al får också en fin flammved. Om veden är ordentligt flammig är efterfrågan stor, men det är sällan man får ut något större mervärde av flammig ved, lika ofta efterfrågas ved som är helt slät och utan liv. Det finns ett stort utrymme för ett bättre utnyttjande av vårt ofta flammiga virke. Ett fint exempel på utnyttjande av flammig ved är presentatörsbordet på SVT's Aktuellt. Sargen är gjord av flammbjörk och fronten av grovmönstrad masurbjörk.

Bild: Flammig vet vid kvist
Foto: Björn Riise

Vriljar

Vriljar är svulster som uppträder på träden, och som kanske är vanligast förekommande hos björk. De egentliga vrilarna har inte något masurmönster men är ofta starkt flammiga. Knölar och svulster som byggs upp av knoppmasur bör inte kallas för vriljar utan möjligen masurvriljar.

Masurbjörk

En varieté av vårtbjörken kallas masurbjörk. Den får sin masurved genom en störning i cambiet, vilket medför att det bildas masur i delar av eller i hela trädet. Masuregenskaperna är ärftliga och masurbjörken går alltså att odla. Masurbjörkens naturliga världsutbredning är Östersjöregionen.

Masurbjörk

Masurbjörk är en varieté av vårtbjörken (*Betula pendula*) och de från vanlig björk avvikande egenskaperna är alltså genetiskt betingade. Det vetenskapliga namnet på masurbjörk, inklusive auteur (de personer som har gjort den vetenskapliga beskrivningen), är *Betula pendula* Roth var. *Carelica* (Merkl.) Sok.. I vissa äldre källor används masurbjörk som namn för vårtbjörken, vilket ibland orsakar förvirring ännu idag. Masurbjörken har mönstrad ved och urskiljs på bildningssättet av vedmönstret från andra björkar med masurved. Det är en störning i cambiezonen (tillväxtlager mellan ved och bark) som orsakar masurbjörkens mönster. Det är dåligt känt hur processen går till i detalj men följande kan tjäna som en modell. Under tillväxtprocessen av ved och bark sker små bristningar i cambiet, vilket medför att veden infärgas av fenoler (olika bruna nyanser) samtidigt som tillväxten stoppas där bristningen har skett.

Runt bristningspunkterna växer veden normalt vilket medför att vedytan kommer att bli ojämn med små gropar där bristningarna har skett. När tillväxten fortskrider bildas det oftast fler bristningar i anslutning till groparna och bildningen av masurved fortsätter. Förutom infärgning av fenoler blir veden flammig på grund av att fibreerna följer ojämnheterna på vedytan.

Bild: Vårtbjörk
foto: Eva Arvidsson

Bild: Masurbjörk,
Foto: Lars Davner SkogenBild

Arvet

Att masurbjörkens egenskaper är genetiskt betingade innebär inte att all dess avkomma blir i form av masurbjörk. Andelen masurbjörkar kan variera starkt och beror på de båda föräldrarnas egenskaper. Vid fri avblomning blir kanske 25 - 50 % av plantorna masurbjörkar. Vid kontrollerade korsningar kan man komma upp i 95 %. Det är ett fåtal gener som avgör om en vårtbjörk kommer att utveckla sig till en masurbjörk och det finns en stor genetisk variation mellan olika trädindivider i hur kraftigt masuregenskaperna slår igenom.

Miljön

Masurbildningen är genetiskt betingad men den påverkas också av en mängd miljöfaktorer. Det är de faktorer som påverkar trädets tillväxt som är avgörande. Hög tillväxt befrämjar masurbildningen, om trädets tillväxt därefter minskar normaliseras vedproduktionen. Den viktigaste miljöfaktorn för att en masurbjörk ska bilda masurved är att den får tillräckligt med solljus, och således inte beskuggas för mycket av andra träd. Rikligt med solljus kan möjligen vara positivt för masurbildningen på annat sätt än att bara befrämja tillväxten. Masurbjörken har samma ståndorts krav som vårtbjörken, men har naturligt en dragning åt torrare marker, antagligen beroende på att konkurrenssituationen från andra träd är mildare där.

Utseendet

Masurbjörkar är ofta mycket karaktärsfulla och speciella till utseendet och kan vara verkliga prydnader i landskapet. Masurbjörkar skiljer sig utseendemässigt från normala vårtbjörkar på några punkter. De viktigaste karaktärerna är att masurbjörkarna är mer uppgrenade, ofta har flera stammar, är krokigare, har kraftigare avsmalning, är kortare och att de ofta har knölar och bulor på stammen. Dessutom har masurbjörkarna en tjockare bark och en lägre volymtillväxt än vanliga vårtbjörkar. Variationerna är dock stora och det förekommer masurbjörkar med utseende i stort sett som vanliga vårtbjörkar. Med utgångspunkt från knölarna och bulornas form på stammarna indelar man ibland masurbjörkarna i olika typer. Man kan urskilja knöltyp, halstyp, randtyp och ringtyp. Knöltypen har jämnast och som regel bäst masurmönster. Halstypen är ojämnare i mönstret, vilket främst finns i de uppsvällda delarna av stammen. Rand och ringtyp är mycket ovanliga och deras masurmönster är svagt. De olika typerna förekommer ofta i kombinationer med varandra.

Bild: Knöl på masurbjörkens stam
Foto: Lars Davner Skogenbild

Man kan relativt ofta avgöra om en björk har masurved genom att studera skador, som ofta förekommer på träden. Om man på vedytan under barken hittar de små trattformade groparna, som kan vara någon millimeter till centimeterdjupa, så kan man sluta sig till att det är en masurbjörk. Det finns dock andra fenomen som man kan lura sig på, som märken från hackspettar och dylikt. Ibland kan man hitta Masurbjörkar med så djupa och vida gropar att bark har vallats in i veden.

Veden

Masurbjörkens ved är mycket värdefull och uppskattad. Masurbjörken kallas ibland för skogens vita guld, med syftning på det höga virkespriset. Masurbjörkens ved kännetecknas i tvärsnittet (vilket man ser om man kapar en trissa av en stam) av bruna V-formade tecken, som är riktade med spetsen in mot stammens mitt. Kanten mellan bark och ved är ojämn. I radialsnittet (vilket fås om man gör ett snitt genom mörken) syns masurmönstret som ganska långa vågformiga streck. I tangentialsnittet (vilket fås om man gör ett snitt vinkelrät mot radialsnittet, och alltså parallellt med barken) kommer masurmönstret bäst till sin rätt och det är detta mönster som fås fram då man svarvar fanér. Tangentialsnittets mönster är oregelbundet med bruna streck formade som allehanda krokar. Masurbjörkens mönster ”mognar” och blir mer oregelbundet när trädet blir äldre och man har kommit en bit ut från centrum. Veden är tung, hård och svår att klyva och är därför lämplig i vissa utsatta konstruktioner.

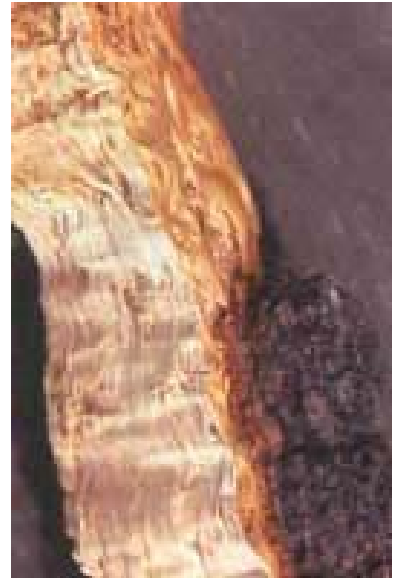

Bild: Svårkliven björkved kan vara masurbjörk
Foto: Lars Davner Skogen bild

Bild: Då stammen på en masurbjörk barkas så framträder ett karaktäristiskt mönster.
Foto: Lars Davner, Skogenbild

Användning

Masurbjörkens virke används till produktion av fanér för möbelindustrin eller som slöjdmaterial i tex. knivskaft. Priserna för rundvirke kan vara så höga som 25 kr / kg eller ännu högre för de bästa fanérkvalitéerna, motsvarande 25 000 kr / m³. För klen och kvistigt virke kan priserna vara 5 - 10 kr / kg. Att hitta perfekta virkesstycken är svårt då de ofta är behäftade med olika fel. Stammarna är ofta krokiga och kvistiga med grova grenar och dessutom är rödkärna och röta vanligt. Den viktigaste kvalitetsfaktorn är ändå ett väl utvecklat masurmönster. Mönstret kan ofta hittas i alla delar av trädet men de delar som har växt fortast och är grövst är oftast de bästa. Fanér tillverkas främst i Tyskland medan slöjdstämmer främst tillverkas i Sverige, Norge och Finland. Det är Finland som har bedrivit mest forskning, handel och odling av masurbjörk de senaste 50 åren. Det är också i Finland man har en fungerande virkesmarknad och ett ordentligt kontaktnät. En del virke kommer från Ryssland, och är då nästan uteslutande avverkat illegalt.

Bild: Kniv som jag gjort.

Foto: Björn Riise

Det förekommer förväxlingar mellan masurbjörkens virke och björkved med mönster bildade av en insekt som heter Björkbastfluga. Björkbastflugan avsätter mönster i en stor andel av våra björkar och gör som larv en smal gång i björkarnas cambie, från kronan och ner längs stammen. Gången brunfärgas och vallas över. I tvärsnittet ser mönstret ut som små bruna streck som är svagt böjda och följer årsringarna.

Utbredning

Masurbjörkens världsutbredning utgörs främst av länderna kring Östersjön. Den finns förutom i Sverige, främst i sydöstra Norge, södra Finland, Baltstaterna, Vitryssland och de allra västligaste delarna av Ryssland. Kärnområdet utgörs av Ryska Karelen (Carelica i det vetenskapliga namnet). I Sverige finns masurbjörken i en stor del av den södra halvan. Den har sina främsta förekomster i något torra och soliga områden, som Mälardalen och ostkusten. Den är också starkt knuten till landskapstyper som är småbrutna och kulturpåverkade, dövs marker med mycket kantzoner och betesmarker, där det kan finnas platser som har en mildare konkurrenssituation från andra träd.

Odling och Skötsel

Man kan ha olika syften och mål med skötsel av masurbjörk, men vården kan ändå utformas relativt lika i de flesta fall. Om man vill få vackra, långlivade och fröproducerande träd som dessutom ger ett värdefullt virke bör man se till att de håller sig friska och har en god tillväxt. Det värdefullaste virket man kan få fram är välmönstrade, grova, långa, raka, kvistfria och friska stockar. Dessa kvalitéer efterfrågas av fanérindustrin och även för andra användare är detta det lämpligaste virket. Vid slöjd av smålster är det framför allt viktigt med ett tätt mönster.

Om man ska odla masurbjörk är det främst plantering som gäller som etableringsmetod. Man kan välja planter som är fröförökade eller sådana som är klonade genom mikroförmering. Fröplantor är billigast, men inte alla av dessa kommer att utveckla sig till masurbjörkar. Masurbjörksandelen varierar från 50 upp till 95 %. De vårtbjörkar som inte kommer att bilda masurved måste gallras bort relativt tidigt, tex. vid 10 års ålder, för att de inte ska konkurrera med de långsamväxande masurbjörkarna. De klonade plantorna kommer till 100 % att bli masurbjörkar. Man kan också utnyttja stubbskott från avverkade masurbjörkar eller satsa på självföryngring med frö från lämpliga moderträd. Gemensamt för de olika systemen är att det krävs en intensiv skötsel med återkommande kvistrensningar och gallringar för bästa resultat.

Det sämsta som kan hända med masurbjörkar är att de blir infekterad av rötsvamp. Svampen börjar oftast angreppet i en gren som dött eller gått av, och det är allvarligare ju grövre grenen är. Svampen växer in mot trädets mitt, därifrån rötan sedan sprids i trädet, som försvagas och till sist dör. Om trädet vallar över en skada avtar svampens livskraft och angreppet fördröjs. Den vanligaste orsaken till grendöd är ljusbrist. Man kan därför undvika inkörsporten, men även tillväxten av röta, genom att ge trädet gott om utrymme och ljus. Mycket ljus är också den viktigaste faktorn för produktion av pollen och frö, och också för att få ett väl mönstrat virke.

Det kan vara en klok åtgärd att kvistrensa unga stammar. Man kan härigenom få kvistfria sektioner vilket höjer virkesvärdet, samtidigt som man kan undvika att få grova grenar som kan dra in röta när de dör. Man bör undvika att kapa grenar som ger sår som är större än 1½ cm, då större sår markant ökar risken för rötangrepp och vidare bör den gröna kronan inte minskas för mycket. Det är alltid en fördel om man kan avlägsna torrkvistar, då detta påskyndar övervallningen. Kvistningen kan ske vid olika tidpunkter på året men det råder delade åsikter vilket som är den bästa, dock bör man undvika tiden för savstigning (våren, försommaren) och inledningen av vintervilan.

Det finns farhågor att virkespriserna till producenterna i framtiden skulle sjunka om utbudet på marknaden skulle stiga kraftigt p.g.a. ökad odling. Risken är antagligen liten, då nuvarande hantering är mycket kostsam i alla led p.g.a. små och utspridda volymer. Med ett ökat utbud kan man i stället söka nya marknader utanför de nordiska länderna som idag är de stora konsumenterna av masurbjörksvirke. Med ökat utbud kan man också satsa på produktutveckling för nya användningsområden.

Hot

Masurbjörken är ganska ovanlig och minskar i omfattning. Det största hotet är den låga kunskapen om masurbjörk hos flertalet markägare. De känner sällan till de masurbjörkar som står på deras ägor eller det

Bild: Det är inte sällan som masurvirke hamnar i massavedhögen. Eva Arvidsson

värde träden utgör. Även hos skogliga rådgivare och avverkningspersonal är kunskaperna små. Masurbjörkarna blir därför sällan skötta eller använda på ett lämpligt sätt. Det är därför viktigt att kunskap sprids och att man kan väcka intresset hos markägare. Detta görs bäst genom att en handel med virke kommer till stånd och att markägarna kan få avsättning för virket på ett bra sätt. Idag är det svårt för säljare och köpare att finna varandra varför intresset är lågt.

Många masurbjörkar blir överåriga eller dör i brist på skötsel och ljus medan andra avverkas i förtid. De masurbjörkar som avverkas blir oftast ved eller massaved. En liten andel upptäcks vara masurbjörk vid avverkningen och tas därefter om hand som ett värdefullt virke. En annan liten

andel igenkänns som masurbjörk som stående träd och får en lämplig vård och omhändertagande. Det kanske största hotet är den igenväxning som har skett och sker av masurbjörkens naturliga växtplatser som t.ex. betesmarker och andra trädbevuxna men ändå öppna marker.

Min syn på några skogsbruksfrågor

Olika trädslag

Om ett visst trädslag konsumeras i dag och markägarna därigenom får avsättning för det till ett bra pris så medför det att han kommer att satsa på det vid framtida förnyring skötselningrepp. De trädslag som han har svårt att få avsättning för kommer i motsvarande grad att missgynnas. Historiskt har avsättningen för olika trädslag varierat starkt. Avsättningen torde ha varit bäst för tall, björk och framför allt för ek. Ett stort problem för de flesta trädslag är att de utgör en sådan liten andel av volymen i skogarna att de därmed blir svåra och kostsamma att hantera. Virkesanvändare har dessutom svårt att få tag i erforderliga volymer av dessa udda trädslag varför produktutveckling och vettig virkesanvändning blir lidande. Man hamnar därför lätt i en negativ spiral för de små trädslagen. Det skulle betyda mycket för landskapsbild, biologisk mångfald, ekonomi m.m. om man kunde bryta denna negativa rundgång. Att hindra avverkning, skötsel och odling i syfte att bevara naturvärden och ovanliga trädslag, leder i förlängningen till att nuvarande snedfördelning förstärks. Rådgivare och beslutsfattare bör på alla sätt försöka gynna de ovanliga trädslagen och då helst genom att stärka handeln med dem.

Även virkesproducenter och virkesanvändare kan på motsvarande sätt göra en stor insats. Som slutkonsument bör man välja produkter producerade av virke av de trädslag man vill se mer av i skog och mark. För trädslag som gran och tall och i viss mån björk gäller resonemanget att de är vanliga, har en fungerande marknad och bra avsättning. För de andra trädslagen är situationen den omvända, vilket man måste försöka komma till rätta med. Några exempel på träd som det är extra problematiskt för är alm hägg lind lönn masurbjörk oxel rönn och sälg.

Bild. Eken hör till de trädslag som det ofta varit lätt att få avsättning för.
Eva Arvidsson

Bild: Bokstam
Foto: Eva Arvidsson

Viltstammarna

Vi har alldeles för mycket älg, rådjur och annat klövvilt i våra skogar. Markägarna väljer allt som oftast att satsa på gran, av den anledningen att det är det trädslag som lider minst av viltbetning. Det är alltså till stor del viltstammarna som styr trädslagsvalet. Viltstammarna kan inte vara större än att man kan få upp skogar på de flesta ställen av de flesta trädslag utan att risken att få allt för stora viltskador bedöms för stor. Man kan inte säga att man bedriver ett långsiktigt och uthålligt skogsbruk i dagsläget när viltstammarna tillåts vara så stora.

Vid kalkyler för beståndsanläggning av beteskänsliga trädslag så räknar man ofta med en kostnad för utstängsling av vilt. Detta medför en stor konkurrensnackdel för dessa trädslag gentemot granen. Detta sätt att räkna är felaktigt. Kostnader för att hålla höga viltstammar kan inte belasta arter som är känsliga för viltbete, utan det är de intressen som vill hålla de höga viltstammarna som måste stå för dess kostnader. Gran odlas ofta på ståndorter där andra trädslag vore lämpligare t.ex. tall asp eller ek. Vid kalkyler gällande trädslagsval måste man räkna med att trädslaget påverkar hur stora viltstammarna kan vara. Vill man ha stora viltstammar måste man satsa på bestånd som i framtiden kan producera mycket foder till viltet. Alltså trädslag som tall asp och ek dvs. samma arter som utsätts för stora skador. Man kan antagligen hålla 5 – 10 ggr högre stammar av klövvilt om man satsar på asp i stället för på gran. På motsvarande sätt påverkas risken för viltskador. Vid val av trädslag som ger stort foderutbud minskar risken för viltskador på skogslandskapet.

De stora viltstammarna leder till sämre ekonomi för markägarna och samhället, till en minskad biologisk mångfald och sämre ekologisk balans och till att möjligheterna att hålla stora viltstammar i framtiden minskar. De skador klövviltet orsakar skogsbruket är bland annat tillväxtförluster. Tillväxtförlusterna får man dels genom att luckor hålls öppna men också genom att enskilda träd förlorar tillväxt på grund av betningen. Man får också tekniska skador på trädstammarna som sänker virkeskvalitén. Vidare får man en sned trädslagsfördelning med mer och mer gran. Man får större föryngringskostnader då man ofta får satsa på plantering av tåliga trädslag, istället för på självföryngring. Förutom skador på skog så får även jordbruket extra kostnader och förluster av viltbetet. Vidare så orsakar kollisioner mellan bil och älg 10 - 15 dödsfall per år i Sverige. Varför finns det då så mycket klövvilt i Sverige? Svaret är att kunskapen är dåligt spridd om hur stora skadorna i verkligheten är, men också på grund av att jakten är ett stort nöje för många. Det är dessa personer som ägnar sig åt jakt, och som därmed är intresserade av stora viltstammar, som har störst makt att påverka avskjutningspolitiken. Foton: Björn Riise

Skogens olika värden

Markägarna får i dag betalt för det virke de producerar. De borde också få betalt för de värden som samhället i övrigt tycker att de borde producera, t.ex. natur- och rekreationsvärden. I dag finns det vissa ekonomiska incitament till att hålla naturvärdena låga på fastigheterna vilket är mycket olyckligt. Markägaren kan förlora ekonomisk på naturvärden genom att de kan inskränka möjligheterna till att realisera virkesvärdena, men han kan också förlora en del av sin bestämmanderätt över marken. Markägaren borde i stället få ekonomisk ersättning för de biologiska och de rekreativa värden han producerar. Det skulle ge de bästa motiven till att behålla och även skapa nya sådana värden. Det är lika viktigt att producera nya värden som att skydda de som redan finns.

Länkar

www.forest.slu.se

Detta är mycket innehållsrika sidor där man kan få svar på mycket som gäller skog. Det finns också länkar till svenska och utländska sidor. De hör till skogsnäringens portal på Internet.

www.lovtrainstitutet.se Forskning, Information om lövträd.

www.forestry.se Sveriges skogsvårdsförbunds hemsida.

Här hittar man en massa om aktuella aktiviteter, om böcker och förbundets tidning Skogen. Här finns även en bildbyrå för skogsbilder,

[Skogenbild](#) som kan erbjuda det mesta då det gäller bilder med skoglig anknytning.

[Börje slöjdare](#) Börje tillverkar hemslöjdprodukter i trä, såsom skrin, mindre skåp, svepfat, bestick m.m. Säljer också lösa ost- och tårtspadeblad .